



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Dreslette Sogns
Lokalhistoriske Arkiv
2019



Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Ordinær generalforsamling i Dreslette Forsamlingshus, Snave

Tirsdag 4. februar 2020 kl.19.30

1. Dagsorden ifølge vedtægterne
2. Foredrag ved **Ellen Warring** om de fynske herregårde og deres betydning for byggestil og landskab.
3. Kaffebord pris 40kr.

se Dreslette Portalen angående vedtægter
<http://dreslette.dk/fritid/dreslette-lokalhistorisk-arkiv>

Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv blev oprettet i 1979.
På Arkivet finder du mange interessante og spændende oplysninger fra området.

Så husk - kassér aldrig gammelt materiale.

Det er måske mere interessant, end du tror !

Vi har åbent 1. mandag i måneden kl. 19 - 20
i vores nye lokaler Snavevej 27 på Dreslette skole

Olga Rubinke

Vi har været på besøg hos Olga Rubinke, hun bor i et dejligt hus i Brydegård med udsigt ud over Feddet og Lillebælt.

Hun fortæller at hun er født i Jylland i 1933, som den yngste af en børneflokk på 8. Hendes moder døde da hun var 9 måneder gammel, en storesøster overtager husførelsen indtil Olga er 10 år. Da bliver søsteren bliver gift og Olga overtager de daglige gøremål. Efter konfirmationen kommer Olga ud at tjene på forskellige gårde.

Hun møder Henrik, de bliver gift og de får 3 børn. Så vil skæbnen at Olga får tuberkulose, da den yngste dreng er 1 år. Hun er indlagt i Årup et helt år, og i den tid er familien splittet. Henrik er karl på Flenstoft, og børnene er hos familie.

I 1957 samles familien igen, Henrik og Olga køber det hus, hvor hun bor i dag i Brydegård.



Huset kostede 8000 kr med en udbetaling på 1000 kr og Henrik's knallert, for der var ikke længere til Flenstofte end han kunne cykle.

Som tiden går begynder hun at arbejde som sæsonarbejder. Om foråret var hun i roerne, og om sommeren var hun på Gl. Brydegård hvor der var sommergæster. Det startede med hovedrengøring på Gl. Brydegård inden gæsterne kom, derefter serverede hun til gæsterne, til alle måltiderne, og så skulle der gøres rent, når alle gæsterne var taget hjem.



Efteråret kommer og det bliver tid til at plukke æbler på Flenstofte, det var alle koner fra Brunshuse og Brydegård, der fik æblehøsten i hus. Nogle få udvalgte fik lov til at plukke æblerne i Flenstoftes

have. Engang kom Hr. Brandt ud i haven og inspicerede. Han fik øje på nogle få æbler som sad højt oppe i toppen og spurgte, om de ikke skulle plukkes, hvorpå Nina Maler sagde: "Hr. Brandt, Vorherre har ikke udstyret os med vinger." Så var den sag afgjort. Sidst på efteråret skar Olga kål hos Jørgen Frederik i Høed.

I 1972 begyndte Olga at arbejde på Strandgården i Hårby, i rengøringen og i køkkenet. Der var hun til hun gik på efterløn som 60-årig.



Olga's naboer var Nonner. De kom fra Børnehjemmet på Bjerregårdsvej i Odense, der var ca. 30 børn, og de var der hele sommeren. Børnene var både katolikker og protestanter, så der var forskellige holdninger. Alle Nonnerne var katolikker, og måtte ikke spise morgenmad inden messen, men

de protestantiske børn var sultne, så de kom somme tider på morgenbesøg og fik en rugbrødsfad. Når nonnerne og børnehjemsbørnene skulle på udflugt, blev nabobørnene inviteret med, fordi de legede sammen. Engang skulle de på udflugt til Legoland, det var et skrækkeligt vejr. Olga spurgte forsigtigt ind til det, men nonnen sagde: "Når Vorherre sender børnene ud, sender han vejret med dem." Der var solskin hele dagen i Legoland!

Nonnerne var katolikker, og de opdragede alle børnene i den katolske tro, også selv om de var protestanter. Nonnerne sørgede for børnenes behov med hensyn til mad og tøj og opdragelse. Opdragelsen var meget streng. Om morgenen blev der holdt andagt, hvor alle skulle knæle og bede, inden de kunne sætte sig til morgenbordet, som indledtes med morgenbøn. Skolebørnene gik i almindelig folkeskole. Sommerferierne blev tilbragt i klosterets sommerhus ved Brydegård. Hele børnehjemmet tog på landet, sammen med en mandlig præst. Hverdagen fulgte de samme ritualer som inde i byen med andagter og bøn, men også med strandture og badning og udflugter.

Nu nyder Olga livet og udsigten til Feddet og Lillebælt, hun passer selv huset og haven. Hun har børn, børnebørn og 9 oldebørn som hun ofte har

kontakt med. Hun glæder sig over, at hun også har rigtig dejlige naboer.

Af Lissa Jensen og Anna Jaska

Sommerhuset "LYSET" Helnæsvej 46 er ejet af Skt. Hedvigsordenen, og til sommerhuset er der også en lille kirke.

Nonnerne, der kom fra Polen i 1906, flyttede ind på Dalum Kloster og oprettede i 1907 et privat dag- og fritidshjem i Absalonsgade. I 1910 ændredes det til et regulært børnehjem, der i 1952 flyttede til Bjerregårdsvej i Odense. Børnehjemmet lukkede i 1976. Det var børnene fra Bjerregårdsvej som kom på sommerferie i Brydegård.



Storhed og fald.

Gården Simmersholm var engang en af de største gårde i Dreslette Sogn. I 1837 dør den daværende fæster, og boet bliver opgjort til ikke mindre end 5000 Rd.

Den 53 årige enke Kirsten Andersdatter gifter sig med den 26 årige Hans Andersen, der var født på Bohøj i Flemløse Sogn. På den tid var det ikke ualmindelig med meget stor aldersforskel ved giftermål.

Der skete store forandringer på Simmersholm i Hans Andersens tid, gården blev købt til selveje i 1856 fra Hagenskov eller rettere Statskassen. På gården blev der opført et teglværk, hvor der blev bygget en ringovn, og det var især tyske teglværksarbejdere der var ansat på teglværket.

Når Hans Andersen skulle til købstaden var det med hestevogn med 4 køreheste for, som var lettere heste end dem, der blev brugt i landbruget. Når han kørte ind i købstaden, blev der kastet småmønter til tiggere og gadedrenge.

I 1862 dør hans kone, og Hans Andersen er enkemand i nogle år. I 1863 brænder Simmersholm som var en bindingsværksgård, ned til grunden, men gården bliver genopført. Til staldbygningerne blev der brugt sten fra eget teglværk, men stuehuset skulle

være lidt finere, så her blev der købt sten fra et teglværk ved Flensborg Fjord. (Flensborgsten)



Efter branden begynder det at gå tilbage for Hans Andersen, som måtte sælge teglværket til nogle af de ansatte. En del af gården udstykkes i 34 parceller til mindre landbrug, hvilket der var stort behov for, på grund af stigende folketal, men åbenbart ikke her, for kun en blev bebygget. Enkelte parceller blev solgt til omkringliggende gårde.

Sidst 1860erne gifter Hans Andersen sig igen med Elisabeth Hansdatter fra Rynkeby med hvem han får tvillinger. Der var en aldersforskel på de to koner på 55 år.

Men 1871 er det slut med Simmersholm, og han må sælge gården til Hans Madsen. Og 7 år senere i 1878 dør Hans Andersen, 66 år gammel, som fattiglem på Dreslette Fattighus.

Betty Skousen fortæller om sit liv

Jeg flyttede ind her i hus 28 på plejehjemmet Æblehaven sidste år og har nu boet her i 1/2 år, og det er jeg rigtig glad for.

Jeg er født i 1916, så kan du selv regne ud, hvor gammel jeg er. Ja den 19. oktober i år bliver jeg så 103 år.

Jeg er født på Helnæs, det er et dejligt sted.

Når Langøre dæmningen slutter, begynder Helnæs jo. Og når vi så kommer hen ad Byvejen – omkring nr. 50, der ligger det hus, jeg er blevet født i.

Langøre er jo en tange, der går fra selve Fyn og til Helnæs, og den er et par km lang.



Maleri i Bettys stue af Langøre

Da jeg var barn, var der ikke asfalt på Langøre, da var det lige som et vaskebræt at cykle på. Vi havde jo ikke bil. Næh, det var kun præst og degn, der havde det.

Ja, det var jo også dengang, vi brugte vaskebræt, hvor vi stod og gned tøjet på brættet for at få skidt af. Min far var maler, og når der var nogen, der skulle havde deres hus malet, var det far de kontaktede, for han kom alle vegne.

Jeg har gået 7 år i skole, og det har jeg klaret mig med. Jeg kan ikke sprog.

Men der kom et par børn på ferie, en dreng og en pige henne hos naboen, og de kom enten fra England eller Amerika. Vores nabo havde kun et barn, en pige, og hun legede altid henne hos os. Og de to børn fra England eller Amerika - som jeg ikke vidste hvad var - de var med. Og drengen sagde så tit: - I love you! Og så lo de jo af mig, når jeg også sagde det. Jeg kendte ikke betydningen af det, førend jeg blev voksen.

Ja, drengen kunne altså bedst lide mig.

Mine søskende kom ud at tjene kort efter, at de blev konfirmeret. Det samme skete for mig. For da konfirmationen var overstået, kom fru Ellebæk fra den største gård på Helnæs og spurgte mor, om hun havde en pige, hun kunne få som stuepige, for der var

ikke for mange unge mennesker til at tjene på gårdene. Så vidste jeg jo, at jeg også blev sendt ud at tjene, og jeg blev fæstet med det samme til vistnok 20 kr. om måneden.

Jeg kan huske, at da fru Ellebæk var gået, sagde jeg til mor:

- Du kunne nu godt have spurgt mig først, om jeg ville - men jeg fik det svar:
- Vi kan jo ikke have dig gående herhjemme og ikke bestille og tjene noget!



Det var i 1930, da var der ikke mange penge mellem folk. Det var der heller ikke mellem gårdejerne. Gården jeg kom til at tjene på lå kun et par km fra mit hjem, og her var der også en kokkepige. Det var skik og brug at stuepigen var medhjælp til kokkepigen. Der var 4 karle, og dem skulle der dækkes bord til hver dag. Kokkepigen og jeg skulle spise i folkestuen sammen med karlene. Når der var daglejere til at hjælpe på gården, spiste de også med i folkestuen.

Når kokkepigen ikke havde fri og var på gården, kunne jeg spørge fru, om jeg måtte cykle hjem, for jeg var sådan et morbarn. Og så godt som hver aften spurgte jeg: - Må jeg cykle hjem til far og mor? – Ja, det må du – var det venlige svar altid – men jeg skulle spørge hver eneste gang.

Åh, mit barndomshjem det var det bedste, jeg havde. Jeg græd, når jeg skulle sige farvel til min far og mor. - Ja, og så kan jeg godt sige dig, at jeg fik lært at gøre rent. Ved du hvad det vil sige, når et bord har svenske ben. Jo, de har sådan et sving nede ved gulvet. Og i det her sving er en større kugle med et ben til at støtte. Det var de ben, der var på borde og stole på gården. Hvis fru kom med en finger, og der var støvet, så var det ikke gjort godt nok. Så det fik jeg lært på den rigtige måde.

Jeg var der i tre år, og det var et godt sted at tjene. Jeg havde det usædvanligt godt der. De var så flinke hr. og fru Ellebæk. De havde ikke nogen børn selv. Efter de 3 år, kom jeg til Ørsted, og her var jeg ene pige på en gård, så nu skulle jeg tage del i alt. Fodre høns og gøre haven rent m.v. – udover også at passe mine pligter inde.

Den første kæreste eller gode ven jeg fik, var en mand, der kom på gården, men det holdt ikke. Efter et ophold på en højskole kom jeg ud at tjene på en gård i Dalby. På gården tjente der også en ung mand, og efter en tid blev vi enige om, at det skulle være os to. Han hed Gerhard. Vi blev gift og var sammen i 46 ½ år, indtil han desværre døde i 1984.



Gerhard havde også været på højskole, og det var henne på den højskole, at han fik en plads på gården. Gårdejerne søgte nemlig gerne unge mennesker på

Tommerup Højskole, når de skulle have en karl. Der regnede de med at kunne få nogle solide mennesker til arbejdskraft.

Vi købte en ejendom i Mullerød. Hen ad vejen fik vi udvidet med stald til grise og køer og byggede ellers om meget af tiden.



Der ligger to store røde huse dernede på Gl. Skolevej, og ved siden af dem går en vej op til vores ejendom. Det deroppe kaldte de Mullerød Mølle. Jeg kendte nogen, der kunne huske, da møllen blev brækket ned. Det må have været i 1914 eller 1916. Det var her vi

boede, men det blev stadig kaldt Mullerød Mølle

Jeg ved ikke, om gården er der endnu, men jeg kunne godt tænke mig, om mine børn en gang kom hjem og sagde: Skal vi køre en tur, for så kunne jeg godt tænke mig at køre med derned og gense området. Men jeg har et barnebarn, der er med på alting, hende kan jeg nok få til at hjælpe.



Vi fik 3 børn, en pige og to drenge, Birgit, Jens Åge og Gorm. Jeg arbejdede både ude og inde, og min datter sagde en gang: ”Mor - jeg forstår slet ikke, hvordan du klarede det, for når I havde været i marken dig og far, så gik du ind ad bagdøren for at lave mad, og når vi andre havde været inde gennem

stalden og havde taget det beskidte tøj af, før vi gik ind i stuehuset, ja, så havde du bare maden klar på bordet. ”



Vi havde ikke tid til nogen udflugt eller ferie i starten, vi boede der, dog cyklede vi en tur til Helnæs en gang i mellem, men det tærede jo på kræfterne med sådan en cykeltur.

Efterhånden som årene gik, og bilerne blev mange, var der en af vores venner, der havde fået bil, han bød os med på forskellige ture. Det var måske en tur til Tyskland eller bare en tur herhjemme. Det havde min mand og jeg meget glæde af.



Jeg har lavet meget håndarbejde og har skufferne fulde. Ja, hvad skal jeg næsten gøre ved det. Hvem vil ha'et. Jo, jeg har strikket til Røde Kors, da jeg blev gammel - firkanter til tæpper. Det er jeg holdt op med nu. Det der henne i kurven, det tager jeg en gang i mellem, men når først fingrene er holdt op med at lave noget hver dag, så kan de ikke bruges til så meget mere. De skal holdes i gang hele tiden. Jeg kan godt lide at følge med i, hvad der sker, for vi skal jo også have nogle oplevelser, vi gamle.

Interviewer :Lene Pedersen, Juni 2019

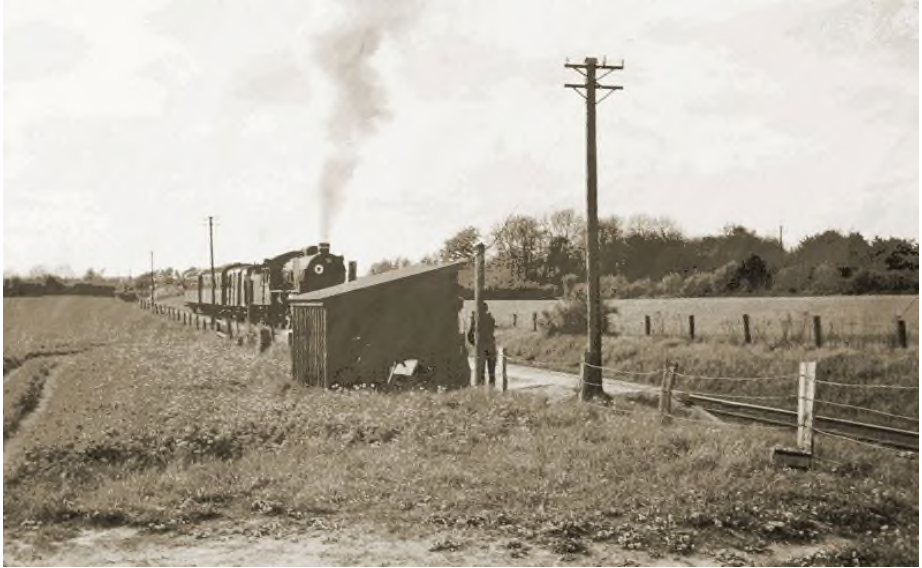
Høed Trinbræt

Høed Trinbræt blev taget i brug maj 1929. Det blev muligt, da man endelig i 1928 fik udskiftet damplokomotiverne med motortog, der var stærke nok til at sætte toget i gang på den stejle strækning Assens Flemløse.



Når man skulle hjem fra Odense om natten, skulle man passe på med at stige ud til højre side, for i

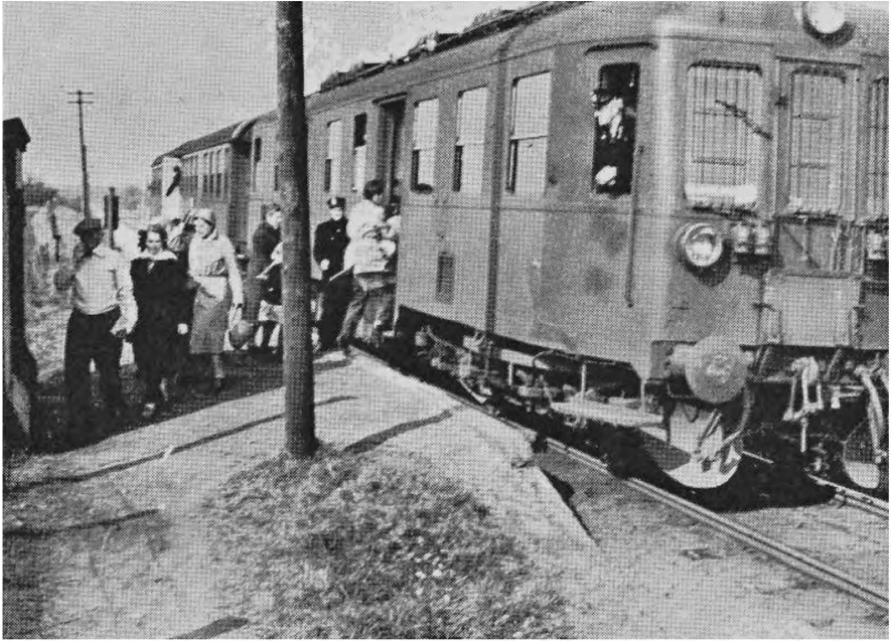
buldermørke kunne man i forglemmelsen ende i grøften i Høed. Trinbrættet var kun i venstre side.



Af 4 trinbrætter på strækningen var Høed det mest brugte, med et billetsalg på 4300 - over dobbelt så mange som de andres på 1500-2000. Billetterne blev købt i toget.

Mange har brugt toget flittigt. De store børn, når de skulle i skole i Glamsbjerg, og voksne der skulle på arbejde i de nærliggende byer.

Høeds store publikumssøgning gjorde, at trinbrættet bestod lige indtil persontrafikkens lukning i 1966.



På banen vokser nu selvsåede æbletræer fra den tid, hvor folk havde æbler med og spiste i toget, og derefter kastede skroget ud af vinduet. Tænk, mellem Flemløse og Høed vokser mindst 14 selvsåede træer.

Den 21. maj 1966 kl. 17.00 kørte det sidste persontog fra Assens.



På Høed trinbræt, blev togets personale budt på cigarer af den gårdejer der havde tilstødende marker på begge sider af banen.

Herefter blev Høed betjent af en bus, der kringlede sig frem til Holdepladsen, for det var jo her, man var vant til at rejse fra. Dog blev stoppestedet snart flyttet op til landevejen.

Mange år senere.

Mod.Strøm på Høed Trinbræt

Selvsåede æbletræer mellem Flemløse Station og Høed Trinbræt

Lørdag 16. september mellem kl. 13 og 17,

hvor alle interesserede bydes velkommen på Høed Trinbræt, der ligger i Høed tæt ved Ruegyde 5, 5620 Glamsbjerg (Parkering). Publikumsbedømmelse af de selvsåede æbletræer.

Kl. 14 fortælles trinbrættets historie. Hertil inviteres specielt brugere af trinbrættet for over 51 år siden for gode historier.

Kl. ca. 15 ankommer skinnecykelkaravanen Livsnerve - et syn for guder.

Hele dagen serveres der jernbanedampgalopkringle, og der bages æblepandekager, hertil kaffe og liflige æbledrikke. Arrangementet er gratis, også serveringen.

**Arr.: Flemløse Voldtofte Landsbylaug og
Assens Kommunes Æblefestival.**

2017

Så mødtes de igen.



Billede af Bodil Nørlund Rasmussen og mig, Kirsten Drejer Nielsen, hvor vi mødtes den 16.9.17 på Høed Trinbræt og mindedes, da vi for 51 år siden sammen fulgtes i toget fra Høed til Glamsbjerg, hvor vi gik i 1. realklasse på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Nye Lokaler

Dreslette Lokalhistoriske Arkiv havde den 9. november åbent hus i de nye lokaler på Dreslette skole, Snavevej 27.

Forud var der gået måneder med flytning.



Vi var så heldige at Lions Klub gav os en pengegave, så vi fik malet lokalerne, fik købt reoler, bord og stole og et flyttefirma pakkede det hele ned i kasser og flyttede det til de nye lokaler.

Nu er kasserne pakket ud, og vi syntes vi har fået et godt Arkiv. Gode adgangs forhold, hvor der også er en kørestolsrampe og lyse store lokaler.

Tak til alle som var på besøg, tak for gaver og blomster. Vi syntes det var en rigtig god dag.



Vi håber at I kommer igen. Måske fordi I er nysgerrige, fordi I har materiale I ville give, så andre kan få glæde af det, eller fordi I vil søge oplysninger.

Arkivets formål er at indsamle, registrere og opbevare lokalhistorisk materiale i form af manuskripter, arkivalier, kort, billeder, film, lydoptagelser m.m.. Det indsamlede materiale forbliver i offentlig eje.



Dreslette Sogns Lokalhistoriske Arkiv

Medlemskontingent for husstand 2020 er 100kr.

Medlems navn

Kvittering

Betal til en fra bestyrelsen eller på generalforsamlingen.
eller benyt konto nr. 2028 7984-408-097

Bestyrelsen:

Formand & Arkivråds repræsentant:

Mogens Hjorth, Søbrovej 34, 5683 Hårby,

tlf. 24201130

M24201130@gmail.com

Næstformand:

Lissa Jensen, Skovhaverne 1, 5683 Hårby

tlf. 64771425

Arkivleder:

Arne Rasmussen, Brunshusevej 36, 5683 Hårby,

tlf. 64771553 & 23801788 kr.aakaer@gmail.com

Kasserer:

Kirsten Drejer Nielsen, Snavevej 19, 5683 Hårby

tlf. 40940910

Sekretær:

Lene Larsen, Kallehavegyden 10, 5683 Hårby

tlf. 22253953

Hanne Boel Nielsen, Nellemosevej 51, 5683 Hårby

tlf. 64771034

Anna Jaska, Skovhaverne 3, 5683 Hårby tlf. 51645198